

ses noget mere, medens der paa den anden Side er taget særligt Hensyn til Lefvefodens Dyrhed paa det Sted, hvor Tjenestemanden skal fungere midlertidig, og hans hittidige Opholdspenge ere ladte helt ude af Betragtning.

Der sondres mellem de Tilfælde, hvor Embedet ikke er ledigt (§§ 29 og 30), og de Tilfælde, hvor det er ledigt (§ 31). Denne Sondring er allerede af den Grund naturlig, at hele Embedsindtægten under den sidstnævnte Forudsætning havestil Raadighed.

a) Er Embedet ikke ledigt, sondres der atter imellem de Tilfælde, hvor dets Forretninger kan varetages af Personalet paa Stedet (§ 29), og de Tilfælde, hvor det viser sig nødvendigt at sende en Stedfortræder (§ 30).

1. Medens Lønningsloven af 1870 § 6 kun forpligter Tjenestemand til midlertidig at paatage sig den Tjeneste som er forbundet med en Stilling *over* hans egen, er denne Begrænsning udeladt i Forslaget til § 29, hvor det bestemmes, at den Syges eller Fraværendes Arbejde *ordentligvis* skal udføres af det tilbageblevne Personale. Herefter vil det kunne forlanges, at en Gesandt midlertidig paatager sig sin Legationssekretærs, en Legationssekretær Kancellistens, en Generalkonsul eller Konsul sin Vicekonsuls Arbejde. Paa den anden Side er der ved Ordet „ordentligvis“ aabnet Regeringen Adgang til at gøre Undtagelse herfra, naar Forholdene tale derfor. Det turde være ønskeligt at have en saadan Regel, i Henhold til hvilken Ministeriet kan nægte Udsendelse af Stedfortræder, naar denne bekostelige Forholdsregel synes unødvendig.

Det er foreslaaet i Overensstemmelse med Lønningsloven af 1870, § 6, at der intet Vederlag skal gives for det stedlige Personales Besørgelse af en syg eller fraværende, ved samme Kontor ansat, Tjenestemand's Forretninger. Dog er en Undtagelse gjort i visse Tilfælde for Chargés d'affaires.

For Tiden gives der Legationssekretærer, der fungere som Chargés d'affaires, Honorar 600 Kr. om Maaneden (i London 800 Kr. om Maaneden), naar Gesandten er fraværende, ogsaa naar han er bortrejst med Orlov eller for at repræsentere Landet andetsteds. Saadanne Honorarer ere almindelige i fremmede corps diplomatiques, og de begrundes ved de særlige repræsentative Krav, der stilles til den, som endog kun midlertidig forestaar et Gesandtskab. Det skjønnes imidlertid ikke, at der er tilstrækkelig Føje til at give saadanne Honorarer under Gesandtsens normale aarlige Fraværelse med Orlov eller ved anden Post, og derhos synes Beløbet i alt Fald for højt ansat. Det foreslaaes derfor, saavel at Honoraret sættes til en mindre Sum, som at dets Anvendelse begrænses til ekstraordinære Tilfælde.

6 Legationssekretærer modtog som Chargé d'affaires Honorar i 1905—06 ialt c. 8,000 Kr., i 1906—07 ialt c. 7,350 Kr. Selv om man gik ud fra, at de fremtidig overhovedet intet saadant Honorar modtog i deres Chefs Forfald eller Fraværelse, vil Legationssekretærkorpsets Lønningsforhold dog i det hele blive forbedrede ved det foreliggende Lovforslag, idet derefter 6 Legationssekretærer i Udlandet ville oppebære tilsammen 18,000 Kr. i Lønning og 41,000 Kr. i Opholdspenge (§ 8), altsaa ialt 59,000 Kr. mod nu 14,400 Kr. i Lønning og 35,000 Kr. i Opholdspenge, ialt 49,400 Kr. med Tillæg af Chargé d'affaires Honorarerne for ifjor c. 57,000 Kr. Den foreslaaede Indskrænkning af dette Honorar vil, naar de foreslaaede Forhøjelser paa andre Omraader tages med i Betragtning, derfor ikke forringe Standens økonomiske Stilling.

2) For den Tjenestemand, der sendes som Stedfortræder, foreslaas Vederlaget efter Principet i Lønningsloven af 1870 § 6 bestemt saavel under Hensyn til hans hittidige Stilling som til den Stilling, han midlertidig skal udfylde. I førstnævnte Henseende foreslaas der tillagt ham Halvdelen af hans hittidige Løn (men ikke af Opholdspengene). I sidstnævnte Henseende er det foreslaaet at give ham et Tillæg, der for de lavere Stillingers Vedkommende er sat til Halvdelen af den dem tillagte Løn samt Opholdspengenes fulde Beløb, for Generalkonsulaters og Konsulaters til indtil Halvdelen af Postens Løn og Opholdspenge, og for saa vidt Chargés d'affaires angaar, beregnes saaledes, at den paagældende i det hele bliver stillet som fast Legationssekretær paa Stedet, kun med den Forskel, der maatte flyde af, at hans halve hittidige Løn er højere eller lavere end en Legationssekretærs halve Løn (1,500). (Da det næppe vil kunne ventes, at den, der udsendes som Chargé d'affaires er lavere lønnet end en Legationssekretær, vil den sidstnævnte Bestemmelse i Praksis være ensbetydende med, at den paagældendes Indtægt bliver den samme (hvis han er Fuldmægtig, Legationssekretær eller Vicekonsul) eller lidt højere end den Indtægt, der